

но празниците, тържищата, банитъ и амфитеатра, работи обыкновенны на древния животъ, нищо само по обыкновенный образы на классическото роскошничество; повече веселятъ фантазіята ни страсти, престѣпленията, бѣдствіята и злополучіята, на които може бы причини или жертвы сж были съживенытъ отъ мене мъртвыци. Сѣка епоха на Свѣта, несполучно бива избрана, по мое мнѣніе, ако не са изслѣдува драмата. Съ този начинъ откриватъ са множество истинны по поетическата и по прозаическата часть на живота.

Колкото е трудно на оногось който описва древни епохи и противоположны на нашытъ нравы, да даде даясь животъ и дѣйствиѣ на лицата на повѣтствованіята си, толкози повече е той длъженъ да размисли главно какъ да надвие тѣзи затрудненія; защото туй е главныйтъ элементъ на едно таквози списаніе, а като второстепенно нѣщо трѣба да гледа сѣко научно обработване. Вышето искусство на поезіята изысква отъ поета двѣ нѣща: Първо да вдъхне животъ въ свойтъ създанія, и второ да разказва думытъ и дѣлата имъ съгласно съ епохата имъ. Второто туй искусство обѣщава може по-сполучны слѣдствія и повече услажда читателитъ, ако бжде отървано отъ злоупотребленіето на забѣлжкытъ и указаніята. Романистъ, който често призовава на помощ историческытъ источники, навлича на себе си подозрѣніе въ гордо превъзнасяне за многоученіе и многознаяне; което докарва на читателитъ отвращеніе. Този методъ служи да искаже научнытъ си познанія, нежели за поессненіе на предмета. Теоретическото познаване на древнытъ образы, което истича отъ серіозното изучаване на паметницытъ на древность-та, състави преимущественно истинната способност на Романиста, а схоластическото е отвратително ако и да владѣе способностъ. Днесъ никой, който познава добръ до какво съвършенство достигнж романтъ, какво е достоинството и каква силата на страститъ му, какъ той постепенно съсредоточи около себе си сичкытъ клоневе на словесностьта, исторіята, философіята, политиката, колко ѳрмонически са свързва съ поезіята и по самата истинность на изображеніята, никой, казвамъ, който е на този умъ, не ще помисли да уничижи природата, като я низвежда до схоластическото тщеславіе, по напротивъ въздига наукытъ въ твореніето си и не го подлага на схоластическото.

Колкото са отнася до разговора на лицата, азъ отбѣгнхъ съ голѣмо вниманіе жалостното заблужденіе на дешнытъ спасатели, които смѣихж да введжтъ въ романтытъ си лица отъ классическытъ времена. Общо, тѣ са мжжтъ да говоржтъ като отъ треножникъ, да подражаватъ официалностьта на студенытъ и учителскы фразы, които